

Při představě, jak na ni po tom všem bude strážkyně reagovat, se jí převrátil žaludek. Naari si přece nade vše cenila upřímnosti a oddanosti.

Když Caldon zůstal zticha, Kiva pocítila ještě větší znepokojení a pokusila se setkání vyhnout. „Možná bychom měli počkat do rána. Nerada bych ji vzbudila.“

„To je přesně to, co po tobě Jaren chce,“ zašeptal Caldon, ale víc už neřekl, protože dorazili k úhledně vyhlížejícímu domku s emblémem ranhojičství vyřezaným do stěny, který naznačoval, že se jedná o ošetřovnu.

Jaren čekal hned za dveřmi a sálala z něj netrpělivost. Chňapl Kivu za paži a vlekl ji tichým, sterilním prostorem kolem prázdných lůžek až do zadního kouta místnosti, kde stála bílá plenta. Po celou dobu Kiva nevnímala nic jiného než jeho horké prsty svírající její loket. On si nejspíš vůbec neuvědomoval, že se jí dotýká, ale ona cítila jeho silný, a přesto jemný stisk až do absolutního nitra své bytosti.

Srdce jí zpívalo radostí z jeho blízkosti, ale ten pocit zmizel, sotva ji pustil, odtáhl závěs a na lůžku, pod bílým prostěradlem, se objevila Naariina postava.

Strážkyně vypadala, jako by spala. Jantarové oči měla zavřené a rysy uvolněné.

Ale Kivě stačil jediný pohled, aby poznala, že nejde o spánek. Zapotácela se dozadu a narazila na Caldona, který kráčel těsně za ní.

Stěží cítila, jak ji zachytil, aby neupadla. Vyděšenýma očima pozorovala strážkyni – a povědomé černé stíny Zuleečiny smrtící magie, které kroužily kolem Naariina těla.

KAPITOLA DVANÁCT

„Ne,“ šeptla Kiva a civěla na Naariino bezládné tělo, zatímco v duchu slyšela ozvěnu Caldonových slov, která vyslovil o něco dříve.

Tvoje sestra jí něco provedla. Je to těžké vysvětlit.

„Uzdrav ji.“

Ta dvě drsná slova přiměla Kivu odvrátit se od Naari a setkat se s Jarenovým rozzuřeným pohledem. Výraz na jeho obličejí –

Kiva sebou trhla a celá jako by se scvrkla. Nedokázala snést zuřivost v jeho očích, ale zmar, který tam viděla, byl ještě mnohem horší.

„Já – já nevím jistě –“ Zadržl se jí hlas, ale zhluboka se nadechla a přiznala: „Já nevím, jak ji uzdravit.“

Jarenův výraz se nezměnil, a tak Kiva udělala jeden nejistý krok vpřed a chvějící se rukou se dotkla Naariiny kůže. Měla ji teplou a Kiva pod ní nahmatala silný pulz. Nebyla vidět žádná zranění ani známky nemoci. Kdyby nebylo nepřírozených stínů, Naari by byla v naprostém pořádku a zdravá.

Zuleečina temná magie kroužila i kolem těla babi Delory, když Kiva dorazila do chalupy u Šerého lesa, a Delora záhy potom zemřela. Ale tohle bylo jiné. Jako by Naari byla v kómatu, a pokud se v takovém stavu nacházela už několik týdnů –

„Jak jí? A pije?“ zajímala se Kiva, v níž se ozvaly její ranhojičské instinkty a pomohly jí překonat počáteční hrůzu.

„Nijak,“ řekl Caldon. „Měla by zemřít na dehydrataci už před několika týdny. Měla by ztratit svou váhu. Ale namísto toho,“ – ukázal na její dokonale zdravé tělo – „jako by zamrzla v čase. Jako by ji